

Производството е по реда на чл. 59 - 63 от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от ЕТ „К.Б.У. - Кирил Узунски“, БУЛСТАТ: със седалище и адрес на управление гр. Д, ул. „Г Д“ № , представлявано от К Б У, ЕГН: *****, срещу наказателно постановление № 516261-F533862/08.06.2020 г., издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“- София в ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

В подадената жалба се излагат съображения за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Представителят на търговеца е изложил съображения, че наказателното постановление му е било връчено след повече от една година от неговото издаване. В жалбата се признава, че е била налице разлика в касовата наличност, но се твърди, че това е сума, останала от предния ден в касата, а също така, че сумата е била в жълти стотинки и отнема много време за преброяването ѝ. Моли се за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. Сотиров. Същият моли за отмяна на наказателното постановление, като посочва, че инкриминираната сума е останала, с оглед възможността за изравняване на сметки и връщане на клиентите на дължимото ресто. Моли се приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, поради ниската стойност на сумата, която не е била отчетена. Процесуалният представител на жалбоподателя моли за отмяна на наказателното постановление, като намира, че наложената санкция е непропорционална на извършеното нарушение.

Въззиваемата страна - Началник отдел „Оперативни дейности“- София в ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Илиев, който моли за потвърждение на наказателното постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.01.2020 г. в 10:56 часа била извършена проверка на търговски обект – бистро „Рибката“, находящ се в гр. С, ж.к. „М, до бл. 435, стопанисван от ЕТ „КБУ - Кирил Узунски“. Като част от проверяващия екип участвал и свидетелят Тоно Славков на длъжност „инспектор по приходите“ в ТД на НАП – гр. София. Проверяващите установили, че в обекта функционира фискално устройство /ФУ/, модел „Daisy Compact M 02“ с ИН на ФУ № DY484323 и номер на фискална памет /ФП/ 36642359. Фискалното устройство притежавало функциите „служебно въведени“ и „служебно

изведени“ суми и било регистрирано в НАП. Преди началото на проверката в 11:04 часа от фискалното устройство бил отпечатан дневен финансов отчет № 005153/08.01.2020 г., видно от който разчетената касова наличност на устройството била в размер на 10,00 лева. Проверяващите установили, че фактическата наличност в касата се равнявала на 48,39 лева, след като лицето Г. ЛЮБ. К. на длъжност „управител“ в обекта преброил фактическата наличност. Следователно била установена разлика между касовата наличност и разчетената от ФУ в размер на 38,39 лева, която не била отразена чрез опцията „служебно въведени“ суми на фискалното устройство.

За констатациите бил съставен Протокол за извършена проверка сер. АА № 0044717/08.01.2020 г. и били изети и приложени към протокола дневен финансов отчет от ФУ и опис на касовата наличност. Проверката била извършена в присъствието на лицето Г. ЛЮБ. К. на длъжност „управител“.

Предвид констатираното, на търговеца бил съставен АУАН сер. АН № F533862 от свидетеля Тоно Славков на длъжност „инспектор по приходите“ в ТД на НАП – гр. София. Актът бил съставен в присъствието на един свидетел и на представляващия търговеца, който получил екземпляр от същия срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН постъпили писмени възражения.

АНО приел подадените възражения за неоснователни и на база на съставения акт издал процесното наказателно постановление № 516261-F533862/08.06.2020 г., издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“ - София в ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Наказателното постановление било връчено на представител на търговеца на 05.08.2021 г. срещу подпис.

Изложената фактическа обстановка се установи от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетеля Тоно Славков, както и от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, а именно протокол за извършена проверка в обект сер. АА № 0044717, опис на парични средства в касата на дружеството-жалбоподател, дневен финансов отчет № 005153/08.01.2020 г., Заповед № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018 г. на ИД на НАП, Заповед № 63 от 21.01.2019 г. на изпълнителния директор на НАП, Заповед № 3766/25.09.2019 г. на ИД на НАП.

Съдът намира, че следва да кредитира изцяло дадените от свидетеля Славков показания, тъй като същите са подробни, последователни, вътрешно непротиворечиви и са в синхрон с останалите писмени доказателства. Приетите писмени доказателства изцяло подкрепят изложената от свидетеля

Славков фактическа обстановка като се установяват всички елементи на описаното деяние.

Приобщените по делото доказателствени източници, тълкувани поотделно и в своята взаимовръзка, в пълнота сочат на възприетата от съда фактическа обстановка. Предвид горното и по аргумент от противното от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК по-детайлен анализ на доказателствените материали съдът не дължи да излага.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните изводи от правна страна:

Жалбата срещу наказателното постановление е процесуално допустима, доколкото същата изхожда от легитимирано лице, при спазване на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при правилно приложение на процесуалния и материалния закон.

Съгласно т. 1.1, б. „г” от приложената към преписката Заповед от 17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП, наказателни постановления за нарушения по чл. 185 ЗДДС се съставят и от началниците на отдели „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, като съдът намира, че атакуваното НП е издадено от „оправомощено длъжностно лице” от изпълнителния директор на НАП съгл. чл. 193, ал. 2, предл. 2 от ЗДДС. АУАН е съставен от компетентно лице съгл. чл. 193, ал. 2, предл. 1 от ЗДДС орган по приходите по чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП.

Настоящият съдебен състав, след извършена проверка, установи, че са спазени и разпоредбите на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, тъй като АУАН и НП са издадени при спазване на съответните срокове.

Нарушението е ясно описано, като е посочена идентификацията на въведеното в обекта ФУ, отчетената наличност в паметта му и фактическата наличност в касата, като правилно е изчислена и отрицателната разлика на парите в касата. Описани са конкретно проверения обект, датата и мястото на нарушението, като му е дадена и съответната правна квалификация.

Предвид гореизложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че при съставянето на АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице и в тази връзка да се явяват основание за отмяна на наказателното постановление.

Отговорността на търговеца е ангажирана за неспазване на реда на отчитане на промяната в касовата наличност, който е установен в чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите, издадена въз

основа на законовата делегация по чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Цитираната норма гласи, че извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми (които операции са се поддържали от фискалното устройство в обекта). Безспорно е, че при проверката е установена отрицателна разлика в касовата наличност, а в разпечатките от дневния отчет от фискалното устройство не са отразени „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Следователно актосъставителят и наказващият орган са дали правилна правна квалификация на нарушението, която съответства на фактическото му описание.

Доколкото е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, чиято отговорност е обективна и безвиновна, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Съдът счита, че ТД на НАП - София правилно и законосъобразно е наложила с НП административно наказание – имуществена санкция на дружеството, доколкото разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС предвижда налагане на наказание на юридическите лица и едноличните търговци в размер от 3 000 до 10 000 лв., като изрично е указано, че ако нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, които са от 500 до 2 000 лв. Видно от всички събрани по делото доказателства неотчитането в дневния финансов отчет на намиращите се в касата пари не е довело до неотчитане на приходи, доколкото липсват доказателства в тази насока.

Съдът обаче приема, че е налице маловажност на извършеното деяние по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно установената съдебна практика маловажен случай е този, при който извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на другите смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Този критерий на преценка се прилага за всички деяния, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. От това съдържание на закона следва, че маловажността на случая е в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи обстоятелства. Така че, за да се приеме случаят за маловажен, се изхожда преди всичко от размера на вредните последици, но от значение остават и другите смекчаващи обстоятелства. Съгласно ТР № 6 от 15. XI. 1973 г. по н. д. № 2/73 г., ОСНК понятието „вредни последици“, е по-широко от понятието „вреди“. То обхваща не само имуществени вреди, но и всички други последици, които нямат имуществен характер, но са вредни за обществото, защото засягат установения правопорядък, правата и задълженията на гражданите, създават недоверие към установения държавен ред, финансовата и стопанската система

и др.

В случая административното нарушение е формално, на просто извършване, но с оглед: 1. изключително ниската степен на обществена опасност на нарушителя и на извършеното деяние от обикновените случаи на административни нарушения от същия вид; 2. предвид обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път; 3. липсата на доказателства за укриване на приходи и данъци; 5. липсата на засягане в значителна степен на обществените отношения, гарантирани от конкретната правна норма, обуславят извода за наличие на предпоставките, визирани в чл. 28 от ЗАНН.

По делото липсват данни и доказателства за други подобни нарушения, извършени от дружеството преди настоящото, поради което съдът приема деянието за първо по ред, при отсъствие на отегчаващи отговорността обстоятелства, като взема предвид и обстоятелството, че се касае за сравнително ниска по размер сума, а именно 38 лв., голяма част от която видно от приложените по делото писмени доказателства действително е била събрана от намиращи се в касата стотинки.

Воден от горното, съдът намира, че следва отмени изцяло атакуваното наказателното постановление, предвид изложените по-горе съображения.

Предвид изхода на делото, съдът намира, че следва да остави без уважение направеното от въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.